

3. července 1930 od příslušných soudů trestní spisy; dne 9. července 1930 vyžádal si i spisy krajského soudu v Kutné Hoře. K návrhu státního zastupitelství usnesením z 18. května 1930, č. j. Tk IX 504/30 (1.13 spisů Tk X 567/30, nyní označených Tk VI 414/31) bylo trestní řízení proti R-ovi pro zločin krádeže zastaveno podle § 90 tr. ř. a přerušeno podle § 412 tr. ř., a usnesením okresního soudu v Třebíči z 26. června 1930, č. j. T 830/30 bylo řízení tam vedené proti témuž R-ovi pro přestupek krádeže ponecháno v klidu podle § 452 čís. 2 tr. ř.; v žádném z těchto případů nebyl proveden nějaký úkon vyšetřovací; krajský soud v Jihlavě usnesením z 21. července 1930, č. j. Tk X 567/30 spojil jen tuto trestní věc se svojí. Na to tento krajský soud k návrhu státního zastupitelství postoupil 5. srpna 1930 věc krajskému soudu v Chrudimi podle § 51 odst. 2 tr. ř. Z toho je patrné, že krajský soud v Jihlavě vůbec nepředsevzal žádný vyšetřovací úkon. Ze spisů krajského soudu v Kutné Hoře původně Tk IX 1058/30, nyní označených Tk IX 381/31 je zjevno, že okresní soud v Polné pod Tv 9/30 o trestním oznámení, učiněném na R-u pro zločin krádeže, konal vyhledávání, předvolal 21. května 1930 svědky na den 28. května 1930, a je vyslýchal, v čemž je spatřovati vyšetřovací úkon, provedený proti R-ovi, a tak se stal příslušným k dalšímu vedení trestního řízení proti němu krajský soud v Kutné Hoře, v jehož obvodu je okresní soud v Polné, třebaže usnesením ze 7. srpna 1930 bylo trestní řízení zastaveno podle § 90 tr. ř. a přerušeno podle § 412 tr. ř., neboť šlo o krádeže, tedy o trestný čin sčítací, jenž byl spáchán v obvodu různých soudů, při němž je příslušným soud, jenž předstihl, a v době, kdy došla v obvodu krajského soudu v Jihlavě trestní oznámení, trestní řízení proti R-ovi nebylo u okresního soudu v Polné zastaveno podle § 90 tr. ř., takže příslušnost krajského soudu v Kutné Hoře byla tehdy dána podle § 51 odst. 2 tr. ř.

Čís. 4166.

Byla-li urážka (§ 491 tr. zák.) pronesena v soukromém bytě, nejde o čin spáchaný veřejně, nýbrž může jíti jen o spáchání činu před více lidmi.

Před více lidmi znamená, že mohl býti urážlivý výrok slyšen aspoň dvěma přítomnými osobami; tomu tak není, byl-li výrok pronesen k jedné osobě tak, že kromě ní nemohl jej nikdo z přítomných slyšeti.

Neveřejně pronesený výrok nestane se veřejným ani tím, že se dalším sdělováním dostane na veřejnost.

(Rozh. ze dne 16. května 1931, Zm I 826/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Jičíně ze dne 26. srpna 1930, jímž byla Karolína F-ová uznána vinnou přestupkem proti bezpečnosti cti podle § 491 tr. zák. spáchaným tím, že dne 11. března 1930

ve svém bytě veřejně Matildu S-ovou vydávala u veřejný posměch, byl porušen zákon v ustanovení § 491 tr. zák.; rozsudek se zrušuje a obviněná se podle § 259 čís. 3 tr. ř. od žaloby osvobozuje.

D ů v o d y :

Podle obsahu trestního spisu okresního soudu v Trutnově podala Matilda S-ová na Karolinu F-ovou soukromou obžalobu pro urážku na cti, již se prý obviněná dopustila tím, že se dne 11. března 1930 v bytě Miny M-ové, kde bylo shromážděno několik žen, vyjádřila k Filomeně D-ové tak, že to všechny přítomné osoby mohly slyšeti, takto: »Tvůj syn chodí se S-ovou, s takovým cvikýřem« (»mit so einem Zwitter«). Okresní soud v Trutnově vynesl po hlavním přelíčení dne 2. června 1930 zprošťující rozsudek z těchto důvodů: »Jest prokázáno, že obviněná dne 11. března 1930, když se několik žen u ní v bytě sešlo, Filomeně D-ové pošeptala do ucha, »že její syn chodí s cvikýřem (mit einem Zwitter)«, a že D-ová ihned věděla, že se to vztahuje na soukromou obžalobkyni, poněvadž její syn (D-ové) s ní chodil. Ve výroku tom bylo by spatřovati vydávání v posměch podle § 491 tr. zák., poněvadž jde o vytýkání tělesné vady, při čemž byla soukromá obžalobkyně snižována, avšak soud neshledal, že se tak stalo veřejně nebo před více lidmi, ana obviněná pošeptala ona slova D-ové do ucha, takže nikdo jiný kromě D-ové slova ta nemohl slyšeti. Nebyl tedy závadný výrok pronesen ani veřejně ani před více lidmi, a není tu tedy skutkové podstaty přestupku podle § 491 tr. zák. Krajský jako odvolací soud v Jičíně k odvolání soukromé obžalobkyně rozhodnutím ze dne 26. srpna 1930 rozsudek prvního soudu změnil, a uznal obviněnou vinnou přestupkem podle § 491 tr. zák. V důvodech uvádí odvolací soud, že vychází ze skutkových zjištění soudu první stolice, že však náležitost skutkové podstaty § 491 tr. zák. veřejnosti pokud se týče spáchání před více lidmi má za danu, neboť urážlivý výrok byl pronesen za okolností, za nichž obviněná s plnou určitostí musila počítati s tím, že Filomena D-ová již s ohledem na svého syna, jemuž byl předhazován styk s osobou pohlavně nenormální, toho použije, a že se obzvláště také soukromá obžalobkyně a celá její rodina o tom dozví. Za takových okolností není dovoleno dotýkati se cti druhé osoby, ano již předem jest jisto, že se urážlivý výrok rozšíří.

Rozhodnutím odvolacího soudu byl porušen zákon. § 491 tr. zák. požaduje ke skutkové podstatě, by čin byl spáchán veřejně nebo před více lidmi; v souzeném případě nejde o čin spáchaný veřejně, neboť příběh se udál v soukromém bytě, může tedy jíti jen o čin spáchaný před více lidmi. Před více lidmi značí, že urážlivý výrok mohl býti slyšen aspoň dvěma přítomnými osobami, toho však tu není, neboť podle skutkového zjištění prvního soudu, které bylo převzato i soudem odvolacím, pronesla obviněná závadná slova takovým způsobem, že je kromě Filomeny D-ové nikdo z přítomných nemohl slyšeti. Jestliže závadný výrok přišel dodatečně k vědomí více lidí bez přičinění obviněné (že obviněná závadný výrok rozšiřovala anebo se jakýmkoli způsobem o to přičinila,

není vůbec ani tvrzeno, tím méně zjištěno), nemůže to nahraditi složku zákonem požadovanou, spáchání činu samého buď veřejně nebo před více lidmi. Neveřejné spáchání činu nestane se veřejným tím, že se dalším sdělováním dostane na veřejnost.

Čís. 4167.

Odvolání podané výslovně jen z nízké výměry trestu nelze později (alespoň po uplynutí lhůty ku provedení odvolání) rozšířiti na výrok o podmíněném odkladu výkonu trestu.

V opovědi odvolání z výše trestu není zahrnuto i odvolání z výroku o podmíněném odkladu výkonu trestu.

(Rozh. ze dne 16. května 1931, Zm I 1002/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Plzni ze dne 31. října 1930, pokud jde o výrok, jímž bylo odvolání veřejného obžalobce vyhověno, podmíněný odklad výkonu trestu obžalovaným odňat a trest uložen nepodmínečně, byl porušen zákon v ustanoveních § 477 tr. ř.; výrok ten se zrušuje a odvolání veřejného obžalobce se zamítá jako opožděné.

D ů v o d y :

Rozsudkem okresního soudu v Nepomuku ze dne 29. srpna 1930 byly obžalované uznány vinnými přestupkem zlomyslného poškození cizího majetku podle § 468 tr. zák. a odsouzeny podle téhož § Marie B-ová do vězení na 24 hodin a Terezie T-ová do vězení na 48 hodin, a povolen obžalovaným podmíněný odklad trestu se zkušební dobou, Marii B-ové na dobu 1 roku a Terezii T-ové na dobu 2 let. Do rozsudku toho podaly obě obžalované odvolání co do viny a trestu, a zmocněnec státního zastupitelství odvolání »do nízké výměry trestu«. Při odvolacím roku dne 31. října 1930 před krajským jako odvolacím soudem v Plzni vzala Terezie T-ová odvolání co do viny a trestu zpět, Marie B-ová navrhla změnu rozsudku prvé stolice, zproštění z obžaloby, po případě snížení trestu, veřejný obžalobce pak navrhl, by bylo vysloveno, že se trest ukládá nepodmínečně, jinak co do výroku o trestu vzal odvolání zpět. Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Plzni ze dne 31. října 1930 bylo odvolání Marie B-ové jako bezdůvodné zamítnuto, odvolání veřejného obžalobce vyhověno, podmíněný odklad trestu oběma obžalovaným odňat a trest uložen nepodmínečně.

Rozsudkem odvolacího soudu, pokud jde o výrok, jímž se vyslovuje, že se podmíněný odklad trestu oběma obžalovaným odnímá a trest se ukládá nepodmínečně, byl porušen zákon. Podle § 477 prvé věty tr. ř. má se odvolací soud obmeziti na body rozsudku prvého soudu, proti